

F. t. l. vedr. udlændingeloven

land, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn.

De nuværende medlemslande kan fortsætte med at anvende sådanne foranstaltninger indtil udløbet af en periode på fem år efter tiltrædelsesdatoen, dvs. frem til den 1. maj 2009. Det fremgår i den forbindelse, at Rådet inden udløbet af en periode på to år efter tiltrædelsesdatoen, dvs. inden den 1. maj 2006, gennemfører en undersøgelse af, hvordan overgangsordningerne fungerer, på grundlag af en rapport fra Kommissionen. Ved afslutningen af undersøgelsen og senest den 1. maj 2006 underretter de nuværende medlemslande Kommissionen om, hvorvidt de agter at fortsætte med at anvende nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler, eller hvorvidt de agter fremover at anvende artikel 1-6 i forordning 1612/68. Giver der ikke meddelelse herom, vil artikel 1-6 i forordning 1612/68 finde anvendelse.

De nuværende medlemslande, der opretholder nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler ved udgangen af den femårige periode, dvs. frem til den 1. maj 2009, kan, hvis der forekommer eller er risiko for alvorlige forstyrrelser på arbejdsmarkedet, og efter at Kommissionen er blevet underrettet herom, fortsætte med at anvende disse foranstaltninger indtil udløbet af en periode på syv år efter tiltrædelsesdatoen, dvs. frem til den 1. maj 2011.

Et medlemsland, som undlader at indføre nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler eller inden udløbet af overgangsperioden afskaffer sådanne foranstaltninger, kan, hvis landet udsættes for eller forventer forstyrrelser på arbejdsmarkedet, som vil kunne udgøre en alvorlig risiko for levestandarden eller beskæftigelsen i en bestemt region eller i et bestemt erhverv, på baggrund af underretning herom af Kommissionen og de øvrige medlemslande anmode Kommissionen om at beslutte, at anvendelsen af artikel 1-6 i forordning 1612/68 helt eller delvis suspenderes med henblik på at genoprette en normal tilstand i den pågældende region eller i det pågældende erhverv. Kommissionen træffer afgørelse om suspensionen og dennes varighed og omfang senest to uger efter modtagelsen af en sådan anmodning og underretter Rådet om afgørelsen. Ethvert medlemsland kan senest to uger efter Kommissionens afgørelse anmode Rådet om at annullere eller ændre afgørelsen. Rådet træffer afgørelse om en sådan anmodning med kvalificeret flertal i løbet af højst to uger. I hastende og ekstraordinære tilfælde kan et medlemsland suspendere anvendelsen af artikel 1-6 i forordning 1612/68, idet landet efterfølgende giver Kommissionen en begrundet underretning herom.

Der består således en adgang for de nuværende medlemslande til – efter omstændighederne frem til den 1. maj 2011 – i forhold til Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn at fravige bestemmelserne i artikel 1-6 i forordning 1612/68.

Artikel 1-6 i den nævnte forordning regulerer EU-borgeres adgang til at tage og udøve lønnet beskæftigelse på andre medlemslandes område. Det følger bl.a. heraf, at enhver statsborger i et medlemsland uanset bopæl har ret til at tage og udøve lønnet beskæftigelse på et andet medlemslands område i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for arbejdstagere, der er statsborgere i dette land, og at den pågældende på et andet medlemslands område navnlig har samme fortrinnsstilling som statsborgere i landet med hensyn til adgangen til ledige stillinger. Det fremgår endvidere bl.a., at de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser og administrativ praksis i et medlemsland inden for rammerne af forordningen ikke finder anvendelse, hvis de pågældende bestemmelser eller den pågældende praksis for udenlandske arbejdstagere begrænser eller gør tilbud og ansøgninger om beskæftigelse, adgang til beskæftigelse og udøvelse heraf afhængig af betingelser, der ikke gælder for indenlandske arbejdstagere.

Det fremgår dog samtidig af de nævnte bilag til tiltrædelsesakten, at nationale foranstaltninger som omtalt ovenfor ikke må føre til, at statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn får mere restriktive vilkår for adgangen til arbejdsmarkedet i de nuværende medlemslande end dem, der gælder på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten. Tiltrædelsestraktaten blev undertegnet den 16. april 2003.

Det fremgår endvidere, at de nuværende medlemslande også i en periode, hvor der anvendes nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler, skal give arbejdstagere, der er statsborgere i medlemslandene – herunder de nye medlemslande – fortrinnsstilling i forhold til arbejdstagere, der er statsborgere i tredjelande, for så vidt angår adgangen til arbejdsmarkedet.

Det fremgår ligeledes, at arbejdstagere fra de nye medlemslande og deres familiemedlemmer, som opholder sig og arbejder lovligt i et andet medlemsland, ikke må behandles mere restriktivt end arbejdstagere, der er tredjelandstatsborgere, og som opholder sig og arbejder i det pågældende medlemsland.

Herudover følger det af de nævnte bilag til tiltrædelsesakten, at statsborgere i Estland, Letland, Litau-